

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติของประชาชนตำบลแม่กรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติของประชาชน และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติของประชาชนตำบลแม่กรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ติดกับเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติลำน้ำกก 375 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ t – test และ F – test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง รายได้ต่อเดือนต่อกันต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว เป็นคนไทย (พื้นราบ) มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป
2. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของตำบลส่วนใหญ่เคยได้รับ จากแหล่งผู้นำชุมชนมากที่สุดเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ทักษะคติที่ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในตำบลแม่กรณ์พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง
3. พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ ด้านการอนุรักษ์น้ำ และด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าอยู่ในระดับปานกลาง
4. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติธรรมชาติของประชาชนจากการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส เชื้อชาติ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทักษะคติของประชาชน การเข้าร่วมกิจกรรม และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของชุมชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในตำบลให้เข้มแข็ง และเพิ่มจำนวนมากขึ้น ระดับเครือข่ายหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จนถึงระดับจังหวัด
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องลงพื้นที่ทำประชาคม เพื่อรับทราบปัญหาอย่างชัดเจนจากชุมชน
3. หน่วยงานท้องถิ่นในตำบลควรส่งเสริมช่วยเหลือในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้เกิดความยั่งยืน
4. สนับสนุนงบประมาณด้านเครือข่ายชุมชนให้เกิดขึ้นทุกหมู่บ้าน
5. มีศูนย์กลางในการรับเรื่องร้องเรียน หรือแจ้งผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
6. จัดให้มีกลุ่มคนอาสาในการดูแล สอดส่องแทนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ โดยค่าตอบแทนเป็นในรูปแบบของการประกาศเกียรติคุณให้ชุมชนรับรู้ และนำไปเป็นแบบอย่าง

The study aimed to find out the behavior of natural environment conservation of the people in Tambon Mae Korn, Muang District, Chiangrai Province. These people lived in the area next to the Kok River National Park. The total sample was 375 and a questionnaire was used to collect the data. The descriptive statistics, i.e., frequency, percentage, mean, and standard deviation were employed to describe the data and the inferential statistics, i.e., t-test and F-test were used to test the hypotheses.

The results were briefly stated as follows :

1. Most of the respondents were men, aged 31-40 and finished elementary school. They were engaged in general employment and had a monthly income of lower than 5,000 baht. Most of them were married. They were Thai (lowland) and lived in the community for more than 10 years.

2. Most of the respondents received information about environmental conservation from the community leader most often, especially problems and causes of environmental degradation. Overall, the people's attitude toward environmental conservation was found to be moderately positive. The people participated in

environmental conservation at a moderate level, but they had a good knowledge and understanding about the environment at a high level.

3. The people conserved water and wildlife at a moderated level.

When the hypotheses were tested, it was found that age, education, occupation, race, attitude, and level of participation in the activity were significantly related to their environmental conservation behavior.

Recommendations

1. The people should be encouraged to form subdistrict environment and conservation groups. A network of such group should be built at the tambon, district provincial levels.

2. The agency concerned must enter the local area to learn about the problems from community people.

3. The local organization in tambons should assist communities to have sustainable environmental management.

4. A budget must be allocated to support the community network in every village.

5. The center to accept complaints should be set up People can also notify this center of wrong-doings concerning environmental destruction in the locality.

6. There should be community volunteers to help the government officers to look after the environment. The reward should be in the form of citation so that other people will take them as models.